

Dvije rijeke

Dvije rijeke su jedna drugu tukle na ušću. Svaki dan su se svađale i govorile kako je jedna veća od druge. Turistima je dosadila njihova svađa, pa nisu ni dolazili da ih posjete. Uzburkale su se i nisu htjele da budu tople jer ne vole da se ljudi kupaju u njima. U jednu je dolazilo mnogo ribolovaca, pa svaki dan ode po trista dvadest devet ribica. Samo iz druge rijeke nikada nije odlazila zlatna ribica. U drugoj rijeci su stalno žabe skakutale hop - hop i hop – hop, po zelenim lokvanjima. Tačno iznad samog ušća od dvije dosadne rijeke, nalazio se veliki šareni most. Tom mostu je bilo gore nego ikom drugom jer je svaki dan morao da sluša njihovu neprekidnu uzburkanu svađu. On se htio preseliti, ali nije mogao jer nema nožica. A bilo bi i smiješno. Jednoga dana se na nebu pojavio čudan oblak. Na njemu je pisalo da može svima ostavriti želju, ali da mora dobiti šarenila. Most je malo razmislio i smislio svoju želju, koja mu je vrijedila više od trećine svoga šarenoga kaputa. Skinuo je trećinu šara sa svoga kaputa, ne znam kako je to uspio. Ali sasvim sam siguran da je oblak sišao do mosta i skinuo ih svojim šalom. Šal je nosio jer je napolju bilo hladno. Čim se oblak popeo na nebo dvije svađalice rijeke su presušile. Most je bio srećan, ali mu je bilo neobično bez rječica. On se sramotio jer je mislio šta će most kada ispod njega nema ničega, samo rupa koja je preduboka. Čak se i most plašio kada pogleda dole. Poslije nekog vremena opet se na nebu pojavio oblak, a na njemu je pisalo da će vratiti dvije rijeke, ali da se neće svađati, a tražio je dvije trećine šarenila. Most je kao i prošli put razmišljao i smislio, da da šarenilo svoga kaputa za dvije dobre rijeke. Oblak kao i prošli put uze mu dvije trećine kaputa i dade mu dvije rijeke. I stvarno bile su dobre i nisu se svađale, ali se desila katastrofa jer most nije znao da sabira. Ostao je bez svoga šarenoga kaputa. To je shvatio poslije mjesec dana, jer je osjetio da niko ne hoda po njemu, jer je nevidljiv. Rijeke su bile sretno jer mogu da teku kroz doline, ali most nije, jer je sada nevidljiv. Trebalo je da razmišlja, a ne da zamišlja! Zato služi pamet!!!